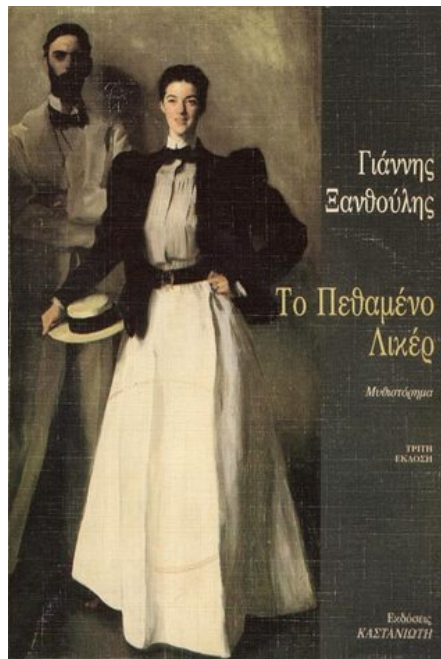

Το πεθαμ?νο λικ?ρ

Giannis Xanthoulis , Γι?ννης Ξανθο?λης

Download now

Read Online ➞

Το πεθαμ?νο λικ?ρ

Giannis Xanthoulis , Γι?ννης Ξανθο?λης

Το πεθαμ?νο λικ?ρ Giannis Xanthoulis , Γι?ννης Ξανθο?λης

... Απ? το 1981 ε?χα β?λει στο μ?τι τον π?νακα του Σ?ρτζεντ, που στολ?ζει το εξ?φυλλο το?του του βιβλ?ου. 'Όταν τον αντ?κρυσά, ε?πα ταραγμ?νος: "α... το?τους εδ? τους ξ?ρω κι ας μας χωρ?ζουν κ?που εκατ? χρ?νια". Τους ?ξερα, άλλ? π?ς; ?ντε π?λι να ψ?χνω μ?σα σε γν?ριμα βλ?μματα - ?να τερ?στιο στοκ βλεμμ?των. Ωστ?σο, κ?ποια ιδια?τερη αν?μνηση με οδηγ?σε απ? μ?νη της στην υγρασ?α του παλίο? ποτοποιε?ου, ?που γιν?ταν το "πεθαμ?νο λικ?ρ". Κι εκε?, στη γλυκι? αλκοολικ? σκουρι? και στη σιωπ?, βρ?κα τους ?ρω?ς μου. Τη Ράλλο?, τον Φ?τη κι εμ?να. Ν' αγαπι?μαστε και να δεν?μαστε με τα πιο κρυφ? μυστικ?, στη μυθικ? Κυψ?λη του 1957. Παρασ?ρθηκα, ?τσι, ζωντανε?οντας πρ?γματα παλι? άλλ? αρωματικ? και μεθυστικ?, ?πως το "λικ?ρ", ?πως ο π?θος και ο φ?βος των παιχνιδι?ν που πα?ζουν οι μεγ?λοι - ονομ?ζοντας το παιχν?δι ζω?, ελπ?ζοντας σε κ?ποια σπλαχνικ? ασυλ?α. Τα παιχν?δια, ?μως, δεν ?χουν ανθρ?πινη λογικ?. Ε?ναι εκδικητικ? απ? τη μαγικ? τους φ?ση, γιατ? επιζο?ν και διαιων?ζονται μ?σα απ? τα λ?θη και τις αδυναμ?ες των παικτ?ν τους. Π?ντως, ?λα ξεκ?νησαν απ' το χαμ?γελο και το βλ?μμα μιας ζωγραφι?ς, ?να απ?γευμα στη Ν?α Υ?ρκη.

Γι?ννης Ξανθο?λης

Το πεθαμ?νο λικ?ρ Details

Date : Published 1987 by Καστανι?της

ISBN : 9789600300321

Author : Giannis Xanthoulis , Γι?ννης Ξανθο?λης

Format : Paperback 157 pages

Genre : Fiction, Cultural, Greece

 [Download Το πεθαμ?νο λικ?ρ ...pdf](#)

 [Read Online Το πεθαμ?νο λικ?ρ ...pdf](#)

Download and Read Free Online Το πεθαμ?νο λικ?ρ Giannis Xanthoulis , Γι?ννης Ξανθο?λης

From Reader Review Το πεθαμ?νο λικ?ρ for online ebook

Arax Miltiadous says

μωρ?, τον λατρε?ω τον Ξανθο?λη. πως γρ?φει τ?σο τ?λεια, γ?νομαι αδηφάγο ζ?ο με τις λ?ξεις του.
" Τα μ?τια παρ?μειναν ανοιχτ? για σημάδουρες. Να ξ?ρουν πως θα βγουν τα κορμι? απ? την μα?ρη γλυκ?πιότη ηδον?.
Αν κλε?σουν, χ?θηκες.
Αποκοβεσαι απ? τον χρ?νο και τις ημερομην?ες που δικαιο?σαι και χ?νεσαι μες το ημερολ?γιο εν?ς θαν?του που δεν ?χει τελειωμ?. "

;)

Maria Ch says

Μου ?ρεσε σχετικ?, ?να buldingsroman για 3 αδ?ρφια που μεγαλ?νουν στην Αθ?να της δεκαετ?ας του 50 προς 60 αλλ? ?πως και την προηγ?μενη μου εμπειρ?α με το γρ?ψιμο του Ξανθο?λη στο ‘Ο Θε?ος Τ?κης ‘ βρ?σκω την σεξουαλικ? εμμον? του κ?πως αχρε?αστη και σε σημει?α να με ξιν?ζει, ?χι λ?γω σεμνοτυφ?ας, αλλ? γιατ? τη θεωρ? ?στοχη και αχρε?αστη, πχ δεν χρειαζ?τανε αιματομιξ?α για να δε?ξει το δεσμ? των παιδι?ν. Μου ?ρεσε ?πως η εξ?λιξη της ιστορ?ας και που στο τ?λος ?κλεισε ?να κυκλο.

Yiannis Vasalakis says

Αυτ?ς ε?ναι ο δε?τερος Ξανθο?λης που διαβ?ζω, ο πρ?τος ?ταν το Την Κυριακ? ?χουμε γ?μο που απ?λαυσα πραγματικ? πριν απ? δ?ο χρ?νια. Ο συγγραφ?ας και εδ? επιστρ?φει στη δεκαετ?α του 1950, αλλ? αυτ? τη φορ? στην Κυψ?λη, πριν η αντιπαροχ? σαρ?σει ?λα τα παλι? μεσοαστικ? σπ?τια της περιοχ?ς. Αφηγητ?ς της ιστορ?ας ?να δεκ?χρονο αγ?ρι, το οπο?ο μαζ? με τον δ?δυμο αδελφ? του και τη λ?γο μεγαλ?τερη αδελφ? του μεγαλ?νει χωρ?ς πατ?ρα σε ?να γυναικε?ο περιβ?λλον: στο σπ?τι δεσπ?ζουν μ?να, θε?ες, αδελφ?, υπηρ?τρια , ακ?μη και η γ?τα ε?ναι θηλυκι?.

Στο υπ?γειο της μονοκατοικ?ας, στα απομειν?ρια της οικογενειακ?ς επιχε?ρησης, εν?ς παλιο? ποτοποιε?ου, τα τρ?α αδ?λφια «παντρε?ονται» μεταξ? τους π?νοντας λ?γο-λ?γο ?σο απ?μεινε απ? το θρυλικ? αφροδισιακ? «πεθαμ?νο λικ?ρ» του παππο?. Αυτ? τους δ?νει το ?λλοθι να μεθ?σουν και να προσπαθ?σουν να μεγαλ?σουν πριν απ? την ?ρα τους.

Η α?σθηση της μετ?βασης απ? μ?α κατ?σταση σε μ?α ?λλη ε?ναι αυτ? που χαρακτηρ?ζει ?λη την ιστορ?α απ? τους ?ρωες ?ως τον τ?πο: ?λοι αφ?νουν θ?λοντας και μη π?σω τους κ?τι παλι?, πειραματ?ζονται και κατευθ?νονται προς κ?τι διαφορετικ? –και ?χι απαρα?τητα ωραι?τερο. Τα φαντ?σματα του παρελθ?ντος, ωστ?σο, παραμ?νουν εκε? για να τους στοιχει?νουν

«Το πεθαμ?νο λικ?ρ» δεν μπορ? να πω ?τι το απ?λαυσα ?σο την «Κυριακ?», ωστ?σο πλ?ον νομ?ζω

?τι ε?μαι σε θ?ση να αναγνωρ?ζω το χαρακτηριστικ? ?φος του Ξανθο?λη που τον ?κανε αγαπητ? σε τ?σους αναγν?στες. Το κε?μενο ρ?ει σαν νερ?κι, η ισορροπ?α μεταξ? αστε?ου και σοβαρο?, γελοι?τητας και τραγωδ?ας ε?ναι μοναδικ? Και ε?ναι π?μπολλες οι αξιομνημ?νευτες ατ?κες και σε αυτ? το βιβλ?ο.

Η αλ?θεια ε?ναι ?τι μ?λλον ενοχλ?θηκα ?ταν δι?βαζα για τα ερωτικ? παιχν?δια μεταξ? των τρι?ν αδελφί?ν• νομ?ζω ?τι αυτ?ς ?ταν και ?νας απ? τους στ?χους του συγγραφ?α σε αυτ? το βιβλ?ο, να σε κ?νει να νι?σεις ?βολα διερευν?ντας κ?τι «απαγορευμ?νο» ?πως η παιδικ? σεξουλικ?τητα και τις λανθ?νουσες ερωτικ?ς επιθυμ?ες αν?μεσα σε αδ?λφια. Δεν ε?μαι σεμν?τυφος και ξ?ρω ?τι τα παιδι? μ?νο αθ?α και ?για δεν ε?ναι πολλ?ς φορ?ς, αλλ? παρ?λα αυτ? αυτ? το βιβλ?ο ?ταν κομματ?κι εχμμι περ?εργο.

Διαβ?ζω ?τι η νουβ?λα αυτ? μεταφ?ρθηκε και στον κινηματογρ?φο στις αρχ?ς της δεκαετ?ας του '90 με τη Β?σω Γουλιελμ?κη, χαρακτηριστικ? σε μικρο?ς ρ?λους νυμφιδ?ων στην τηλε?ραση εκε?νης της εποχ?ς, να πα?ζει τη Ραλλο? –μ?λλον ο σκηνοθ?της Γι?ργος Καρυπ?δης προσπ?θησε να εκμεταλλευτε? το στυλ Λολ?τας που πο?λαγε η ηθοποι?ς. Δεν μπ?ρεσα να βρω την ταιν?α, ο?τε καν το τρ?ιλερ, αλλ? δεν δι?βασα και πολ? καλ?ς κριτικ?ς –μ?νο η μουσικ? της φά?νεται να ξεχ?ρισε (Ν?κος Κυπουργ?ς).

Erasmia Kritikou says

Αν υπαρχει ενας Κυκλος Υποεκτιμημ?νων Ελλ?νων Λογοτεχν?ν, ο Γιαννης Ξανθουλης ειναι σ?γουρα μ?λος του. Μη σου πω οτι ειναι και Προεδρος. Σε μια συνεντευξη του στην ΕΡΤ με τον Γιαννη Μπεζο ακουσα πως το μονο βραβειο που εχει παρει ποτε ?ταν το Βραβειο Αναγνωστων του Public, μ?λις περυσι, για το "Την Κυριακ? εχουμε Γ?μο".

Ο Γιαννης Ξανθουλης εχει αυτο που λεμε "signature writing" δηλ, οταν τον διαβαζεις καταλαβαινεις οτι αυτο ειναι Ξανθουλης, δε θα μπορουσε να ειναι κανενας αλλος, κι αυτο ειναι ?διον των Μεγαλων της Λογοτεχνιας αλλα και της Τεχνης γενικότερα.

Σαρκαστικ?ς ως το κοκκαλο, σουρρεαλιστικος και ιδιοφυ?ς, σπαρταριστ? αστε?ος ("Ο κ. Τριαντ?φυλλος ?ταν τοσο τριχωτ?ς που ?μοιαζε λες και κυλ?στηκε ιδρωμ?νος σε ασκο?πιστο κουρε?ο") ?σο και σπαρακτικ? δραματικ?ς (κι εγω αν?σχυρος ?κανα τις πιο κουτ?ς κι αυτοσχ?διες προσευχ?ς, μ?νο τρεις λ?ξεις: Φωτη μη φυγεις..") κ?νει κο?νια ? τραμπ?λα με την δι?θεσ? του ?ρμου αναγν?στη. Γενικ? ο κ?σμος του ε?ναι μια ελαφρ?ς παραισθησιογ?να παιδικ? χαρ? τρ?λας και παραδοξοτ?των ?που ?νθρωποι πετ?νε, ?λλοι εμφαν?ζονται ως φαντ?σματα κι αυτ? δεν προκαλε? καμ?α ?κπληξη, η φ?ση προσωποποιε?ται και συμπ?σχει, η οικογ?νεια ε?ναι δυσλειτουργικ? με νευρωτικ?ς τ?σεις και υστερικ?ς κρ?σεις.

Σ' αυτ? το βιβλ?ο του - αλλ? και σε ?λλα δικ? του - ?χω γελ?σει δυνατ? (ρεζ?λι στον ηλεκτρικ?) και στην επ?μενη σελ?δα ?χω κλ?ψει σαν μωρ? (αρα μη τον διαβ?ζετε δημ?σια αν δεν θ?λετε να φά?νεστε φρενοβλαβε?ς στον κ?σμο).

Αυτ? που θα μου με?νει ως αν?μνηση απ? την αναγνωστικ? εμπειρ?α του εν λ?γω ?ργου - εκτ?ς των συναισθηματικ?v Ρ?χτερ που αλλεπ?λληλα προκαλο?σε εντ?ς μου - ε?ναι πως το ξεκ?νησα στις 11 το βρ?δυ "για-να-του-ριξω-μια-ματι?" και δεν κουν?θηκα ως τις 3.30 τα ξημερ?ματα που το τελε?ωσα. Με καθ?λωσε με την πιο κυριολεκτικ? ?ννοια του ?ρου, παρ' ?λο που ?ξερα πως θα το μετανι?σω πικρ? την επομ?νη που ε?χα πρωιν? εγερτ?ριο. Απλ?ς αρνι?μουν πεισματικ? ν' αφ?σω το βιβλ?ο απ? τα χ?ρια μου αν δεν εξαντλο?σα και την τελευτα?α του, υπ?ροχη λ?ξη.

- Σπ?νια μου συμβα?νει αυτ?, θυμ?μαι να το 'χω π?θει ξαν? με το Γκιακ του Δ. Παπαμ?ρκου, και με τα Βαμμ?να Κ?κκινα Μάλλι? του Κ. Μουρσελ?, το οπο?ο ?φηνα και ξαν?πιανα ?λη ν?χτα, αδυνατ?ντας να κοιμηθ? απ? αγων?α τ? θα γ?νει παρακ?τω, ε και τελικ? με κο?ρασα και το δι?βασα ως να ξημερ?σει, ε?δα τον ?λιο ν ανατ?λλει, και μετ? κοιμ?θηκα 12 ?ρες-Τ?τοιας κατηγορ?ας βιβλ?ο δηλαδ?.

Απ' αυτ? που αποκτ?ς μια εξ?ρτηση με τον συγγραφ?α, και τον αναζητε?ς και σε ?λλα ?ργα του, να σου ξαναμιλ?σει ?τσι, ως το μεδο?λι (εκε? που ανατριχι?ζει) και πον, ?πως λ?ει και ο Σ?λιντζερ στον Φ?λακα στη Σ?καλη, θα 'θέλες να τον ?χεις φ?λο σου και να τον πα?ρνεις τηλ?φωνο ?ποτε θες, να μιλ?σετε.

Christiana Hadji says

Περ? ορ?ξεως κολοκυθ?πιτα, και το δικ? στομ?χι ε?ναι λ?γο ευα?σθητο στην υπερβολικ? ωμ?τητα. Το μυθιστ?ρημα ξεκιν? με τον "γ?μο" της 13χρονης Ραλλο?ς με τα δ?δυμα δεκ?χρονα αδ?λφια της, ο ?ποιος ολοκληρ?νεται με το απαρα?τητο ομαδικ? ?ργιο.

Μερικ?ς φορ?ς διερωτο?μαι προς τ? αυτ? η ψ?χωση των ελλ?νων συγγραφ?ων με την παιδικ? σεξουαλικ?τητα. Τελευτα?α, ?να στα δ?ο ελληνικ? μυθιστορ?ματα που π?φτει στα χ?ρια μου ?χει και την απαρα?τητη δ?ση ανωμαλ?ας. Τους τελευτα?ους μ?νες που ε?πα να επικεντρωθ? στο ελληνικ? βιβλ?ο που ε?χα παραμελ?σει για χρ?νια χ?ρην της ξ?νης λογοτεχν?ας, ?χω φ?ει στη μ?πα κτηνοβασ?ες, αιμομιξ?ες, αντρικ? πορνε?α, δι?φορα ?ργια και ομαδικο?ς βιασμο?ς και, το πι? ενοχλητικ? για μ?να, παρενοχλ?σεις ανηλ?κων και σεξουαλικ?ς πρ?ξεις μεταξ? παιδι?v.

Τ?λος π?ντων, αν εξαιρ?σουμε τα πι? π?νω το "Πεθαμ?νο Λικ?ρ" δεν ?ταν ?σημο. Ο Ξανθο?λης γρ?φει ωρα?α και περιγρ?φει τις σχ?σεις αν?μεσα στα μ?λη αυτ?ς της δυσλειτουργικ?ς μεσοαστικ?ς ελληνικ?ς οικογ?νειας παραστατικ? και ρεαλιστικ?.

Vyzantia says

?να απ? τα πολ? καλ? μυθιστορ?ματα του Ξανθο?λη. Καταπι?νεται ακ?μα μια φορ? με τρομερ?ς οικογ?νειες και μυστικ?, αλλ? το γνωστ? πικρ? και ?σεμνο χιο?μορ του, καθ?ς εδ? διανθ?ζεται με σκην?ς δραματικ?ς και εν?οτε τρομακτικ?ς, αποζημι?νει. Κατανο? πως ο Ξανθο?λης δεν αρ?σει σε ?λους. Εγ? τον διαβ?ζω απ? πολ? μικρ?, και η ατμ?σφαιρα που δημιουργε? π?ντα με συνεπα?ρνει. Ακ?μα και σ?μερα νι?θω κ?ποιες (μικρ?ς) ενοχ?ς ?ταν διαβ?ζω Ξανθο?λη, κι αυτ? μου αρ?σει π?ντα.

Ismini says

Η υπ?θεση αναμφ?βολα επηρεασμ?νη απ? την φρο?δικ? θεωρ?α ιδωμ?νη απ? μ?α διαφορετικ? γων?α (η μεγ?λη αδερφ? στο ρ?λο της μητ?ρας) την οπο?α ο συγγραφ?ας καταφ?ρνει εντ?χινως να ισορροπ?σει π?νω στο τεντωμ?νο σκοιν?, δηλαδ? προκαλ?ντας τον αναγν?στη (μπορε? και να σοκ?ρει μερικο?ς, δεν συν?βη με εμ?να) χωρ?ς ?μως να υποπ?σει σε χυδαι?τητες που να προκαλο?ν αποστροφ?. Η ισορροπ?α αυτ? εν πολλο?ς θεωρ? πως επιτυγχ?νεται κυρ?ως λ?γω του λογοτεχνικο? ευρ?ματος του "πεθαμ?νου λικ?ρ", στο οπο?ο σε μεγ?λο βαθμ? οφε?λεται η μυστηριακ? και μυσταγωγικ? ατμ?σφαιρα του βιβλ?ου και το οπο?ο ταυτ?χρονα αποτελε? την απαρ?τητη, καλ?ς η κακ?ς, για τον αναγν?στη δικαιολογ?α αλλ? και τεχνικ? τον εκλυτικ? παρ?γοντα για τη δημιουργ?α της συνθ?κης.

Το βιβλ?ο αυτ? ?μως για μ?να πα?ρνει 10/10 για ?λλο λ?γο: Γιατ? ε?ναι το μοναδικ? που κατ?φερε να ανατρ?ψει το προσωπικ? μου αξ?ωμα πως το πραγματικ? καλ? βιβλ?ο ?χει να πει στον αναγν?στη κ?τι πολ? πολ? σπουδα?ο. Το πεθαμ?νο λικ?ρ λ?ει κ?τι ενδιαφ?ρον, ?χι κ?τι σπουδα?ο κατ? τη γν?μη μου, εντο?τοις το λ?ει με ατμ?σφαιρα, με μελαγχολ?, με ?μπνευση, με ευφυ?, με ?ναν τρ?πο γραφ?ς ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟ. Ο Ξανθο?λης δεν πα?ζεται, γρ?φει απ?στευτα, συγκλονιστικ?, με πηγα?ο τάλ?ντο, αποδεικν?οντας ?τι σε εξαιρετικ?ς περιπτ?σεις το π?ς το λ?ει μπορε? να ε?ναι σημαντικ?τερο απ? το τι λ?ει. Γι' αυτ? το λ?γο, για μ?να ο Ξανθο?λης ε?ναι ο μετρ του ανεπιτ?δευτου, του αβ?αστου, του αυθεντικο? στυλ.

Demetra says

Sometimes I wonder whether the majority of the recently published Greek literature is in fact written by the same person. Always the same recipe: one part of "forbidden" sexual fantasies, one part of moderate liberalism and the rest full of dully narrated trivialities (the supposed historical background), served in a false dreamlike atmosphere. As if someone regards it his duty to be a writer, while feeling extremely bored about it.

Π?νος Τουρλ?ς says

Προσοχ?, SPOILERS:

Τον Ξανθο?λη τον γν?ρισα στα μικρ?τα μου. Μου ?ρεσαν οι περιγραφ?ς και οι ιστορ?ες. ?λλωστε τι ?λλο να μου ?ρεσαν τ?τε; Ξαναδι?βασα το Πεθαμ?νο λικ?ρ μετ? απ? καιρ?. Ρ?τησα και μια φ?λη μου. Τον Ξανθο?λη τον χαρακτηρ?ζει η παρ?νοια. Στο συγκεκριμ?νο ?ργο δυο αδ?ρφια γνωρ?ζουν τον ?ρωτα μ?σω της αδερφ?ς τους και με τις αναμν?σεις εν?ς πεθαμ?νου λικ?ρ. Ταυτ?χρονα προσπαθο?ν να αγαπ?σουν τον καινο?ργιο τους πατερα εν? το σπ?τι πρ?πει καποια στιγμ? να δοθε? αντιπαροχ?. Ξαναζωντ?νεψε νοσταλγικ? η Κυψ?λη της δεκαετ?ας του 1950 (?λλη εμμον? του συγγραφ?α κι αυτ?, η αρχ? της δεκαετ?ας του 1950). Οι δρ?μοι, οι πλατε?ες, η εκκλ?ση?α του Αγ?ου Γεωργ?ου, η Δροσοπο?λου και η Φωκ?ωνος. Και δ?ο αγ?ρια να αγων?ζονται να μην αποχωριστο?ν την αδελφ? τους, την πρ?τη και μ?νη; γυν?κα που αγ?πησαν. Απ?ψεις και σκ?ψεις της εποχ?ς, τρισδι?στατοι ?ρωες, μ?ση π?θη και λ?θη κι ?να πεθαμ?νο λικ?ρ να ποτ?ζει τη ζω? τους. Π?ντα αναρωτι?μουν π?σα απ? αυτ? ε?ναι πραγματικ? γεγον?τα για ?ναν συγγραφ?α και π?σα καλ?πτονται με την ?δεια της μυθοπλασ?ας. Δεν μιλ? για το αφηγηματικ? φος του που ε?ναι μοναδικ? και για τις λ?ξεις που βγα?νουν μ?σα απ? το κε?μενο και χορε?ουν μπροστ? σου. Και ο π?νακας του εξωφ?λλου του βιβλ?ου να ξετυλ?γει το ν?μα της αφ?γησης.

Χρ?στος Αναστασ?πουλος says

Το ξαναδι?βάσα ?στερα απ? αμ?τρητα χρ?νια... Κ?ποιες φρ?σεις, εικ?νες κλπ σκ?ρτιζαν στη μν?μη μου κ?θε τ?σο και με ?καναν να αναπολ? με τρυφερ?τητα τα παιδικ? μου χρ?νια!!! Η γραφ? εκπληκτικ? ?πως π?ντα!!! ?ταν διαβ?ζω Γι?ννη Ξανθο?λη, νι?θω πως γ?νομαι εγ? ο ?ρω?ς του και με χειραγωγε? ?πως αυτ?ς θ?λει. Τελει?νοντας αυτ? την ιστορ?α –περισσ?τερο ?ριμος πια θ?λω να πιστε?ω– ?νιωσα πως ?ρθα ξαν? σε επαφ? με ?λους ?σους αγ?πησα στα παιδικ? μου χρ?νια και που δεν ε?ναι πλ?ον εδ?, ?σως ?φυγαν απ? τη ζω?, ?σως μεγ?λωσαν ? απλ? ωρ?μασαν και ?χασαν κ?θε τι παιδικ? που μας συν?δεε τ?τε... ?μως ?λοι αυτο? επαν?λθαν στη μν?μη μου για να μου θυμ?ζουν πως το παιδ? που ?μουν κ?ποτε, ακ?μα μ?σα μου βρ?σκεται, απλ? ε?ναι κοιμισμ?νο...

Stratos says

Ξαναδιαβ?ζοντας το μετ? απ? 25 χρ?νια, η ... βαθμολογ?α παραμ?νει ?δια. Θεωρ? πως δεν ε?ναι απ? τα καλ?τερα βιβλ?α του συγγραφ?ς, πλην ?μω? κι αυτ? εντ?σσεται στο ...σκαν?ρισμα της ελληνικ?ς κοινων?ας. Δυο αδ?λφια, μια αδελφ? στο μετα?χμιο μιας εποχ?ς. Απ? την δεκαετ?α του 50 στην δεκαετ?α του 60. Απ? την μονοκατοικ?α, στην πολυκατοικ?α. Απ? το ασπρ?μαυρο στο ?γχρωμο. Απ? την Δεξι? στην Αριστερ?.

ClaraAS says

Poético y opresivo... Hermoso

Sofia says

Ωρ?ες περιγραφ?ς,σου δ?νει την ατμ?σφαιρα της εποχ?ς αλλ?...η ιστορ?α δεν με τρ?βηξε καθ?λου.?λλα περ?μενα απο την περ?ληψη και ?λλα βρ?κα στο βιβλ?ο.

Ian D says

Δεν ε?ναι η πρ?τη φορ? που η γραφ? του Ξανθο?λη με κ?νει να αισθανθ? ?βολα με κ?τι το απροσδι?ριστα γλοι?δες αλλ? αυτ? τη φορ? το τερμ?τισε.

"Δεν ξ?ρω αν ?λα τα παιδι? στα δ?κα τους χρ?νια ?χουν τη στ?ση που ε?χαμε εμε?ς, εγ? κι ο αδερφ?ς μου ο Φ?της, δ?δυμος κι εντελ?ς διαφορετικ?ς απ? εμ?να" διαβ?ζουμε στην πρ?τη σελ?δα και ?σο συνεχ?ζουμε την αν?γνωση γ?νεται εμφαν?ς πως το creepy factor που χτυπ?ει κ?κκινο, οι αλλαξοκωλι?ς κι ?λο το τσ?μπα μπινελ?κι που δι?πει το βιβλ?ο υπ?ρχουν αποκλειστικ? για λ?γους εντυπωσιασμο? κι ?χι γιατ? ο συγγραφ?ας ε?χε απαραιτ?τως κ?τι να πει. Κι αν ε?χε, εγ? ο κοιν?ς θνητ?ς δεν το κατ?λαβα.

Σε γενικὲς γραμμὲς, πρὶκεῖται γιὰ νὰ εὐχῆριστο ἡθογρῶφημα τῶν τελῶν τοῦ '50, με ἀρκετὲ χιοῶμορ
κι ῶξυπνες στιγμὲς που ῶμως δε φτῶνουν γιὰ νὰ ξεπλῶνουν τὴν πικρὲ γεῶση που μας μῶνει ἀπ' τις
πρῶτες γραμμὲς καθῶς κι ἀπ' πολλῶς που ἀκολοῶθησαν, γιὰ νὰ κορυφωθοῶν σε ῶνα τῶλος χῶρῶς
νῶημα. Θα κρατῶσω μῶνο τὴ συγκλονιστικῶ ἀνακῶλυψη πῶς το "It's Now or Never" τοῦ Elvis εῶναι
ἀμερῶκῶνικὴ διασκευῶ τοῦ "O Sole Mio"! (Ναι, το διαβάσατε πρῶτα εῶδῶ)
